

Tuần Báo Vô Vi

4 tháng 10 năm 2020

Số 519

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Giàu tâm bác ái có lợi ích gì không?
- 2) Dứt khoát hướng thượng có hữu ích gì không?
- 3) Người tu mình tâm có hữu ích gì không?
- 4) Sự liên hệ tâm linh có liên tục hay không?
- 5) Thức tâm có phù hợp với nguyên lý của càn khôn vũ trụ hay không?
- 6) Muốn hành chơn pháp thì phải làm sao?
- 7) Quyết chí tu sẽ có kết quả hay không?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Atlantic city, 15-12-2002 3: 50 AM 1) Hỏi: Giàu tâm bác ái có lợi ích gì không? Đáp: Thừa giàu tâm bác ái có thể đem lại lợi ích cho chung ở tương lai. Kệ: Giàu tâm bác ái cứu nhân sinh Giải khổ giải mê tự cứu mình Giúp ích thế gian điều tốt đẹp Góp phần xây dựng tự phân lần.	Atlantic city, 16-12-2002 7: 30 AM 2) Hỏi: Dứt khoát hướng thượng có hữu ích gì không? Đáp: Thừa dứt khoát hướng thượng rất hữu ích cho việc tu tiên. Kệ: Dứt khoát hướng thượng dễ minh tâm Khai thông trí tuệ bớt sai lầm Minh tâm kiến tánh duyên Trời độ Dứt khoát giải mù tự tiến tu.
Atlantic city, 17-12-2002 7: 30 AM 3) Hỏi: Người tu mình tâm có hữu ích gì không? Đáp: Thừa người tu mình tâm thật sự đóng góp cho sự hòa bình cho chung. Kệ: Quy y Phật Pháp mở thanh đài Giải tiến tâm linh tự sửa sai Tiến hóa không ngừng xây dựng tiến Bình tâm thanh tịnh tự phân tâm.	Atlantic city, 18-12-2002 9: 25 AM 4) Hỏi: Sự liên hệ tâm linh có liên tục hay không? Đáp: Thừa sự liên hệ tâm linh lúc nào cũng quang chiếu. Kệ: Thanh quang ban chiếu khắp nơi nơi Thanh tịnh đạt thông chuyển bởi Trời Khai triển chính mình tâm hướng thượng Thành tâm tu luyện hợp duyên Trời.
Atlantic city, 19-12-2002 10: 00 AM 5) Hỏi: Thức tâm có phù hợp với nguyên lý của càn khôn vũ trụ hay không? Đáp: Thừa sự thức tâm lúc nào cũng phù hợp với nguyên lý của càn khôn vũ trụ. Kệ: Thức tâm hướng thiện hành chơn pháp Giải tỏa phiền ưu tự cứu mình Khó khổ chính mình tâm phải chịu Bình tâm hành pháp rõ chơn điều.	Atlantic city, 20-12-2002 00: 52 AM 6) Hỏi: Muốn hành chơn pháp thì phải làm sao? Đáp: Thừa muốn hành chơn pháp thì phải dày công thực hành. Kệ: Siêng năng giải tỏa phần tâm trụ Quyết chí hành thông phần điển mù Thức giác chính mình minh đạo pháp Bình tâm hành pháp đạt an du.
Atlantic city, 21-12-2002 1: 35 AM 7) Hỏi: Quyết chí tu sẽ có kết quả hay không? Đáp: Thừa quyết chí tu thân sẽ có kết quả về tâm linh. Kệ: Tâm linh phát triển do tâm mình Quyết chí tu tâm phải sửa hành Năng luyện càng tu càng chuyển thức Siêng năng tự đạt quy thanh tịnh.	

PHỤ ÁI MẪU ÁI

Mẫu Ái 5

Cơ trời thay đổi hoài hoài
Sửa sai tự tiến lập đài tình thương
Tình thương của mẹ như gương
Đón chờ con cái tự nương chuyển tình.

Mẹ thương mẹ hát mẹ ngâm
Mẹ ru con ngủ mẹ thầm khuyên con
Một năm sắp hết lại còn
Sang năm con phải vuông tròn dựng xây.

Dù cho con trẻ tạo sai
Mẹ thương mẹ vẫn giúp hoài không ngưng
Chu trình tiến hóa không ngừng
Mong sao con trẻ chớ dừng một nơi.

Không mong con trẻ lộng ngôn
Thề nguyện phải giữ ôn tồn tiến lên
Nguy nga đã sẵn có nền
Trung thiên thế giới vững bền chờ con.

Montreal, ngày 8-2-1980

“Cơ trời thay đổi hoài hoài”: Luôn luôn có sự thay đổi mới có sự sáng suốt.

“Sửa sai tự tiến lập đài tình thương”: Trong nội tâm của chúng ta cũng vậy, sửa sai hoài hoài. Sự sai lầm chính ta đã tạo, chúng ta phải sửa mới lập được đài tình thương.

“Tình thương của mẹ như gương”: Tình thương của mẹ luôn luôn sáng suốt.

“Đón chờ con cái tự nương chuyển tình”: Đón chờ tất cả con cái của mẹ tự nương theo sự sáng suốt để chuyển hóa đi lên. Sự thay đổi là bài vở để lựa lọc sự tiến hóa của vạn linh. Thực hiện tình thương mới mong giải nổi sự mê muội của nội tâm. Nếu chúng ta không hiểu lấy ta để thực hiện tình thương thì làm sao giải nổi những sự mê muội.

Tình thương của trời đất là vô cùng tận, chớ không phải thương yêu giả tạm chút đó trên môi, rồi tác vãn vô trách nhiệm, vô ích! Phải thực hiện. Khi các bạn thực hiện, các bạn thấy được, biết được hồn,

biết được vía, biết được cơ năng trong tiểu thiên địa này là giá trị, thì các bạn mới thương yêu vô cùng. Các bạn mới thấy Đấng Cha Lành đã thương yêu các bạn biết là bao nhiêu. Các bạn tiếp tục con đường thương yêu đối với chính mình, đối với tiểu thiên địa này, tiểu vũ trụ này để biến hóa thành Xá Vệ Quốc được thanh lọc trật tự đàng hoàng.

“Mẹ thương mẹ hát mẹ ngâm”: Mẹ thương con, mẹ đưa chơn lý ra để hát để ngâm.

“Mẹ ru con ngủ mẹ thầm khuyên con”: Để ru con ngủ mẹ thầm khuyên con, để ước mong con tiến hóa.

“Một năm sắp hết lại còn”: Năm nay hết lại còn năm khác.

“Sang năm con phải vuông tròn dựng xây”: Phải cố gắng để tự dựng xây lấy mình. Mức tiến hóa đang còn lơ dờ, nhưng sự thương yêu của người mẹ vẫn gắn liền để dìu dắt con trẻ trên hành trình của cuộc hành hương hiện tại.

Mẹ Tình Thương luôn luôn chờ đợi chúng ta tự sửa, giải tỏa sự ngu muội của chính mình, mới đón nhận rõ rệt tình thương của người mẹ đang chờ đợi chúng ta.

“Dù cho con trẻ tạo sai”: Làm sai, làm điều ngu muội, vun bồi sự ngu muội, nhưng mà mẹ thương.

“Mẹ thương mẹ vẫn giúp hoài không ngưng”: Mẹ vẫn giúp hoài không ngưng, luôn luôn hỗ trợ tinh thần để con ý thức và sửa sai.

“Chu trình tiến hóa không ngừng”: Cái chu trình tiến hóa lúc nào cũng tiến.

“Mong sao con trẻ chớ dừng một nơi”: Ước mong con không nên dừng chân tại chỗ mà chậm tiến.

Sự mong muốn của người mẹ hiền là muốn con mình tự tiến đến nơi càng sớm càng tốt. Người mẹ không bao giờ ích kỷ, luôn luôn hỗ trợ giúp cho chúng ta, để mong chúng ta ngày nào tiên tới, ý thức lấy ta, thấy sự sai lầm của chúng ta. Mẹ mừng lắm. Lúc đó, chúng ta mới biết bảo trọng thân thể là bảo trọng tình yêu của người mẹ.

Bản thể của chúng ta do trời đất cấu tạo, rất công phu, rất tinh vi. Chúng ta theo hướng hạ để hủy hoại cơ thể này, chuyện đáng tội với trời đất. Nếu chúng

ta hiểu rồi, chúng ta vun bồi cho cơ tạng đâu đó được an ổn thanh thản. Chúng ta thực hiện pháp Soi Hồn, Pháp Luân để đem lại ổn định thân kinh. Chúng ta hít thanh khí điển của trời đất để hóa giải mọi sự tăm tối của nội tâm. Cho nên luôn luôn

người mẹ giúp đỡ, dìu dắt và muốn chúng ta tự tu, tự tiến, tự đạt.

(còn tiếp)

Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gửi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY

Kính gửi Đức Thầy,

Xin gửi đến Thầy những lời nói tốt lành nhất của con, xin chúc Thầy được mãi mãi an vui, khỏe mạnh để dìu dắt chúng con trên đường hồi hương về quê xưa chốn cũ.

Con đã công phu hơn 25 năm, nhưng gián đoạn 9 năm, đi vào thiên đạo của H B H ở Gò Vấp qua sự giới thiệu của ông H, 9 năm đi sai con đường của Thầy dạy, bây giờ con thấy thẹn với lòng mình. Nhưng con cũng có cái vấp ngã này làm kinh nghiệm cho những ai hay cầu mong vội vã để mau thành đạo.

Thầy có nói trong băng : "phải tròn nhân đạo mới đi vào thiên đạo". Con đã làm bao lầm lỗi cho gia đình cả xã hội, bây giờ hối hận thì việc đã rồi. Con còn chút sự sống thừa, con sẽ cố gắng nghe theo lời Thầy để phục vụ quần sanh bất vụ lợi, hy vọng chút sức mọn này bù đắp sự sai lầm đã gây ra cho những người chung quanh con.

Thôi con xin Thầy ít lời giáo huấn gửi về cho con, để đức tin càng mạnh mẽ hầu đi trọn con đường thương yêu và tha thứ.

Xin cảm ơn Thầy.

Con,
N T T

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Montreal, ngày 13/07/2002

T T,

Thầy vui nhận được thư con được biết con thiếu dứt khoát tu tiến, thì mọi việc sẽ trì trệ, và thiếu lập trường, mọi việc sẽ không tiến bước được.

B H là người tu danh bị thần kinh rối loạn, nói hay mà làm không được việc gì, cuối cùng chỉ có rước khổ vào tâm ! Nay con thiếu dứt khoát, tưởng lầm là đã đi đúng đường, cho nên mọi việc không được an vui, kể cả đời lẫn đạo. Chỉ có một đường hướng tâm về thanh giới thì mới có cơ hội giải sửa được chơn tâm mà tiến tới vô cùng, bỏ công hành thì mới tiến. Còn mê tín dị đoan là sẽ lụn bại và sẽ mất cả tâm linh. Muốn tu theo Vô Vi thì phải dứt khoát và dũng hành thì sẽ có kết quả tốt.

Chúc con vui tiến và thật sự ăn năn và sám hối hành động của chính con.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên

Thi Ca của Đức Thầy

Washington D.C., ngày 26 tháng 4 năm 1982

TỪ THƯỢNG ĐẾ MÀ CÓ,
HÒA TAN VỚI THƯỢNG ĐẾ MÀ TỰU
(tiếp theo)

Chẳng còn dở khóc dở cười
Sanh sanh diệt diệt người người phải theo
Tham lam cảm thấy mình nghèo
Đeo theo tiền bạc tự treo thân hình
Ngũ hành chuyển hóa vô minh
Tối tăm đeo đuổi gây tình khổ đau
Người nghèo cho đến kẻ giàu
Cũng do Thượng Đế gieo màu nhiệm tâm
Cứu người lại bớt sai lầm
Giết người ám hại lại tâm động hoài
Học hành đời đạo dôi mài
Trường thi sẵn có vậy ai ra đề ?
Tự mình học nhẩn trở về
Nội tâm thanh tịnh chẳng mê bề ngoài
Tránh lầm tạo nghiệp bi ai
Trong ta có sẵn lập đài tự tu
An bình thanh điển giao du
Tình Trời tình Phật đắp bù tình thương
Thực hành pháp giới dựa nương
Mở đường tự tiến theo gương Phật Trời
Quy về khai triển nơi nơi
Đời là sáng suốt mở lời giáo tâm
Chẳng cần ăn yến uống sâm
Phóng thâu thanh điển dương âm hợp hòa

(còn tiếp)

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

CHUYỆN TIỀN THÂN ĐỨC PHẬT (JĀKATA)
Tập I

Dịch Giả Tỳ Kheo Thích Minh Châu

CHƯƠNG I
4.03 PHẨM KURUNGA

28. CHUYỆN CON BÒ ĐẠI HỈ (Tiền Thân Nandivisala)

Chỉ nói lời từ hòa...,

Câu chuyện này, khi ở Kỳ Viên, bậc Đạo Sư đã kể về những lời nhiếc mắng của nhóm Sáu Tỳ kheo. Lúc bấy giờ, nhóm Tỳ kheo, khi cãi nhau với các hiền thiện Tỳ kheo, thường khiêu khích, mắng nhiếc, châm biếm và nhục mạ họ. Các Tỳ kheo báo lên Thế Tôn. Ngài cho gọi nhóm Sáu Tỳ kheo, hỏi có phải thật như vậy không, và khi được trả lời là thật vậy, Ngài chê trách họ:

- Nay các Tỳ kheo, lời nói ác độc làm cho ngay cả loài thú vật cũng hiềm hận. Thuở trước, một thú vật đã làm cho một người nói lời ác phải mất một ngàn đồng tiền vàng.

Nói vậy xong, bậc Đạo Sư kể câu chuyện quá khứ.

Trong thời quá khứ, tại nước Gandhara, có vị vua trị vì ở Takkasila, và Bồ Tát sanh ra làm con bò được đặt tên là Nandivisala (Đại Hỉ). Một Bà-la-môn đi đến những người thường hay cúng dường bò, xin được con Nandivisala khi còn là con nghé. Người Bà-la-môn đối xử với nó như con ruột, thương mến cho nó ăn rơm cơm cháo và nuôi dưỡng nó rất chu đáo. Khi lớn lên, Bồ Tát suy nghĩ: “Ta được người Bà-la-môn này nuôi dưỡng một cách khó nhọc. Trong toàn cõi Diêm-phủ-đề (Ấn Độ), không có một con bò nào khác có thể mang nặng như ta. Vậy

ta hãy biểu lộ sức mạnh của ta và cho người Bà-la-môn tiền nuôi dưỡng”.

Một hôm, Bồ Tát nói với vị Bà-la-môn:

- Nay Bà-la-môn, hãy đi đến một triệu phú giàu về đàn bò và nói: “Con bò của tôi, nếu được cột chặt vào một trăm cỗ xe, cũng có thể kéo đi! Và đánh cá với người ấy một ngàn đồng tiền vàng.”

Vị Bà-la-môn đi đến một triệu phú và gợi chuyện:

- Trong thành này, con bò của ai có được sức mạnh?

Người triệu phú trả lời:

- Chính nhà này, nhà của ta!

Và ông còn nói tiếp:

- Trong toàn thành này, không một ai có con bò giống như con bò của chúng tôi.

Người Bà-la-môn nói:

- Một con bò của tôi có thể kéo được một trăm cỗ xe cột chặt lại!

Người gia triệu phú hỏi:

- Con bò như vậy ở đâu?

Vị Bà-la-môn nói:

- Ở nhà tôi.

- Vậy chúng ta hãy đánh cá đi.

- Tốt lắm, tôi bằng lòng.

Và vị Bà-la-môn đánh cá một ngàn đồng tiền vàng. Rồi vị Bà-la-môn chất đầy một trăm cỗ xe với cát, sạn và đá, đặt chúng nối tiếp nhau, cột tất cả làm một, cằng xe với trục xe, cho tằm Nandivisala, cho nó ăn một đấu gạo thơm, trang

sức vòng hoa vào cổ xe đầu. Người Bà-la-môn,
tự mình ngồi trên cán xe, đưa cao gậy thúc bò
và nói:

- Hi, hi, hi đi, đồ ranh con! Hãy kéo, đồ ranh
con!

(còn tiếp)

